

Ontslag wegens onbekwaamheid

1. Ontstaan en loop van het geding

Appellant is door verweerster aangesteld als docent aan de Scholengemeenschap te (locatie) voor bepaalde tijd met ingang van 1 augustus 2004 tot en met 31 juli 2005, omvang betrekking 0,3846 per week, en daarnaast ter vervanging van een docent wegens ziekteverlof uiterlijk tot 31 juli 2005, voor 0,6154 per week. Aldus was de betrekking uitgebreid tot een volledige werktijd. Nu het tegendeel niet is gesteld of gebleken gaat de commissie ervan uit dat voornoemd ziekteverlof op 1 maart 2005 nog voortduurde.

Bij brief d.d. 16 december 2004 heeft drs., voorzitter van het College van Bestuur van verweerster, aan appellant medegedeeld dat voornoemd College voornemens was zijn dienstverband op grond van artikel 4a, 5 lid b van de CAO-VO 2003-2005 (hierna te noemen: de CAO) te beëindigen per 1 februari 2005. Op 18 januari 2005 heeft appellant zich mondeling tegen genoemd voornemen verweerd. Hiervan is proces-verbaal opgemaakt, dat – met in achtneming van enkele correcties van de zijde van appellant – zich bij de stukken bevindt.

Bij brief d.d. 28 januari 2005 heeft drs. voornoemd aan appellant medegedeeld dat het College van Bestuur had besloten om hem met ingang van 1 maart 2005 ontslag te verlenen uit zijn functie op grond van eerdergenoemde bepaling van de CAO (onbekwaamheid of ongeschiktheid van de werknemer voor de door hem uitgeoefende functie, anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken).

Bij brief d.d. 1 maart 2005, bij de commissie ingekomen op 2 maart 2005, heeft appellant beroep aangetekend tegen voornoemd ontslagbesluit, omdat er onvoldoende motieven zouden zijn voor ontslag wegens onbekwaamheid, terwijl ook onzorgvuldig zou zijn omgegaan met de procedure en zijn verweer onbeantwoord zou zijn ter zijde gelegd. Het beroep is nader toegelicht bij brief d.d. 9 maart 2005, met conclusie dat het ontslag niet gerechtvaardigd is op grond van de uitkomst van drie lesbeoordelingen en een vage klacht.

Op 28 april 2005 heeft te Eindhoven de behandeling van het beroep plaatsgevonden, waarbij appellant is verschenen en namens verweerster zijn verschenen mevrouw mr. als gemachtigde, de heer, locatiedirecteur, en de heer, manager stafdienst. Beide partijen hebben hun standpunten toegelicht en geantwoord op van de zijde van de commissie gestelde vragen. Alle hierboven genoemde stukken en meegezonden bijlagen moeten als hier ingelast worden beschouwd.

2. Motivering van de beslissing

Het beroep is tijdig ingesteld en tegen een besluit als het onderhavige staat beroep open krachtens artikel 13, lid 1 sub c van de CAO. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

De stelling van appellant, dat onzorgvuldig zou zijn omgegaan met de procedure te zijnen aanzien, is door hem niet nader geadstrueerd en ook niet aannemelijk geworden, zodat deze wordt verworpen. Ook de stelling dat zijn verweer onbeantwoord is ter zijde gelegd kan hem niet baten, nu hem, met name na de uitvoerige behandeling van de zaak op 18 januari 2005, duidelijk moest zijn dat verweerster zich niet overtuigd achtte van de onjuistheid van haar standpunt betreffende appellants onbekwaamheid.

Ter beoordeling van de commissie staat thans dus de vraag of verweerster in redelijkheid tot dit standpunt kon komen.

Enige ter zake relevante punten worden hier vooropgesteld:

- Appellant bezat geen enkele onderwijsbevoegdheid; hij was enkel in het bezit van een getuigschrift van een door hem gevolgde pedagogisch-didactische cursus;
- Naar verweerster aanvoert was zij hiervan destijds onvoldoende op de hoogte en ging zij toen uit van enigerlei bevoegdheid, nu appellant vóór zijn indiensttreding ca. anderhalf jaar als docent – achteraf is gebleken: docent in opleiding – had gewerkt bij het AOC in;
- Bij verweerster gold een uitvoerige en op schrift gestelde regeling "Begeleiding en beoordeling nieuw personeel"; deze regeling is voor wat betreft "fase B" (pagina 4 van dit stuk) niet in volle omvang nageleefd, nu in die periode niet 3 maal een les van betrokkene is bezocht door mentor en/of sectordirecteur, doch slechts eenmaal (door de heer);
- In fase C zijn lessen van appellant bezocht en beoordeeld op 10 november 2004 (door de heer, lid van de centrale directie), op 19 november 2004 (door de heer, locatiedirecteur) en op 14 december 2004 (wederom door de heer). Verslagen bevinden zich bij de stukken.
- Eerstgenoemde les (aan een klas in het tweede leerjaar) werd duidelijk als onvoldoende beoordeeld; de tweede (aan een klas in het derde leerjaar) was volgens de heer in

- elk geval onvoldoende ten aanzien van de opbouw van de les, het kunnen inspelen op onverwachte situaties en het betrekken van leerlingen bij de les;
- Ten aanzien van de derde les werden slechts enkele aandachtspunten als onvoldoende beoordeeld; niettemin staan de volgende opmerkingen genoteerd: “Op het moment dat leerlingen “buiten de stof reageren” breng je hun terug bij hun opdracht maar daarbij reageer je niet op hetgeen gebeurde” en “Leerlingen gaan proberen hoever ze kunnen gaan. Als deze eerstejaars meer “ervaring” krijgen glippen ze tussen je vingers door en gaan ze stap voor stap meer hun eigen gang. Je balanceert met deze groep voortdurend op het randje””;
- Onbetwist is dat van de zijde van ouders klachten zijn geuit ten aanzien van het functioneren van appellant;
- Na gesprekken op 7 en 8 december 2004 (ná de beide eerste lesbezoeken) heeft verweerder de in leerjaar 3 te geven lessen aan appellant onttrokken omdat er van kennisoverdracht nauwelijks of geen sprake was en deze lessen toegewezen aan meer ervaren docenten.

Van de zijde van appellant is aangevoerd dat zijn mentor, de heer, een positief oordeel over hem had. Verweerder voerde daartegen aan dat in de scholen onder haar bestuur begeleiding van docenten en beoordeling strikt gescheiden waren. De commissie is van oordeel dat deze tegenwerping hout snijdt, nu in de onderwijswereld deze scheiding algemeen gebruikelijk is. Ter zitting is van de zijde van verweerder betoogd dat appellant in een 1 op 1 situatie goed kon functioneren, maar in klassikaal verband, met name in de leerjaren ná het eerste, onvoldoende overzicht had en daarom, ondanks zijn goede wil en niet beetwiste inzet, als docent tekortschoot. De commissie is, mede gelet op de overgelegde verslagen, van oordeel dat verweerder in redelijkheid kon komen tot dit oordeel, wat de conclusie wettigt dat verweerder mocht aannemen dat er sprake was van onbekwaamheid van appellant voor de door hem uitgeoefende functie, anders dan door ziels- of lichaamsgebreken.

Een eventueel gebrek aan begeleiding voor de periode na zijn ontslag, waarop appellant mede een beroep doet, kan aan het vorenoverwogene niet afdoen. De commissie merkt overigens op dat een en anders geenszins meebrengt dat aan appellant ten aanzien van zijn onvoldoende functioneren een verwijt zou zijn te maken.

Het beroep wordt ongegrond geacht.

Aangezien ter zitting bleek dat een van de leden, aangewezen door de besturen, verhinderd was, heeft het jongste lid, aangewezen door de personeelsorganisaties, zich van stemming over de zaak onthouden.

3. Beslissing

De commissie voornoemd,

Rechtsdoende,

Verklaart het beroep van appellant ongegrond.

Aldus gedaan te Eindhoven op 12 mei 2005 door mr. Th.H.A.M. van Eupen als voorzitter, mrs. Th.M. Dorn en J.M.P. Drijkoningen, leden en mr. H.P.G. van Eupen als lid, tevens secretaris.